

Torsdag 7 maj 2009

Ansökan om internationellt skydd som inlämnats i en av medlemsstaterna av en medborgare i tredje land eller av en statslös person (omarbetning) *I**

P6_TA(2009)0377

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 maj 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat (omarbetning) (KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

(2010/C 212 E/52)

(Medbeslutandeförfarandet – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0820),
- med beaktande av artikel 251.2 och artikel 63.1a i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0474/2008),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽¹⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 3 april 2009 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i enlighet med artikel 80a.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 80a och 51 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0284/2009), och av följande skäl:
 - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
 1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och såsom ändrat av parlamentet nedan.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torsdag 7 maj 2009

P6_TC1-COD(2008)0243

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 7 maj 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat (*omarbetning*)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.1 a,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett antal materiella ändringar kommer att göras i rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat ⁽⁴⁾. För tydlighets skull bör förordningen omarbetas.
- (2) En gemensam asylpolitik, med ett gemensamt europeiskt asylsystem, är en del av Europeiska unionens mål att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för dem som av olika omständigheter tvingas söka skydd i gemenskapen *av legitima skäl*.
- (3) Europeiska rådet enades vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 om att arbeta för att inrätta ett gemensamt europeiskt asylsystem, grundat på en fullständig och allomfattande tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom *New York-protokollet* av den 31 januari 1967, och på så sätt garantera att ingen skickas tillbaka för att bli utsatt för förföljelse, det vill säga att principen om "non-refoulement" bevaras. Utan att det påverkar ansvarighetskriterierna i denna förordning betraktas i detta avseende medlemsstaterna, som alla iakttar principen om "non-refoulement", som säkra länder för medborgare i tredje land.
- (4) I slutsatserna från Tammerfors förklarades också att detta system på kort sikt bör omfatta ett tydligt och praktiskt genomförbart sätt att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.
- (5) En sådan metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret, för att *säkerställa* faktisk tillgång till förfarandena för fastställande av internationell skyddsstatus och inte äventyra målet att behandla ansökningar om internationellt skydd snabbt.

⁽¹⁾ EUT C ...

⁽²⁾ EUT C ...

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 maj 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 50, 25.2.2003, s. 1.

Torsdag 7 maj 2009

- (6) *När det gäller det stegvisa införandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem som på sikt bör leda till ett gemensamt asylförfarande och en gemensam status i hela unionen för personer som beviljas asyl, är det i nuläget lämpligt att tillsammans med nödvändiga förbättringar i ljuset av tidigare erfarenheter bekräfta principerna i den konvention som undertecknades i Dublin den 15 juni 1990 rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i de Europeiska gemenskaperna ("Dublinkonventionen"), vars genomförande har främjat en harmonisering av asylpolitiken.*
- (7) Det första steget i införandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem || har nu avslutats. I Haagprogrammet, som antogs av Europeiska rådet den 4 november 2004, fastställs målen på området för frihet, säkerhet och rättvisa under perioden 2005–2010. I Haagprogrammet uppmanades kommissionen således att slutföra utvärderingen av den första etappens rättsliga instrument under 2007 och att förelägga rådet och Europaparlamentet den andra etappens instrument och åtgärder så att de kan antas före slutet av 2010.
- (8) *De myndigheter i medlemsstaterna som är ansvariga för asylfrågor bör ges praktiskt stöd så att deras dagliga och operativa behov tillgodoses. Här spelar den europeiska byrån för samarbete i asylfrågor, inrättad genom förordning (EG) nr .../... av den ...⁽¹⁾ en central roll.*
- (9) Med hänsyn till resultaten av de utvärderingar som genomförts, vore det lämpligt att i detta skede bekräfta de principer som ligger till grund för förordning (EG) nr 343/2003 och samtidigt, på grundval av gjorda erfarenheter, införa nödvändiga förbättringar för att öka effektiviteten i systemet och i det skydd som beviljas personer som söker internationellt skydd i enlighet med detta förfarande.
- (10) För att säkerställa likabehandling av alla personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd, och för att säkerställa överensstämmelse med nuvarande EU-bestämmelser på området, särskilt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet⁽²⁾, bör tillämpningsområdet för denna förordning utsträckas så att det omfattar personer som ansöker om subsidiärt skydd och personer som åtnjuter subsidiärt skydd.
- (11) För att säkerställa att alla asylsökande behandlas lika, bör Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG av den ... om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna⁽³⁾ vara tillämplig på förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat enligt denna förordning.
- (12) I enlighet med 1989 års FN-konvention om barns rättigheter och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska barnets bästa komma i främsta rummet när medlemsstaterna tillämpar denna förordning. Dessutom bör det införas särskilda rättssäkerhetsgarantier för underåriga utan medföljande vuxen på grund av deras särskilda sårbarhet.
- (13) I enlighet med Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör bevarandet av familjens enhet prioriteras högt vid tillämpningen av denna förordning.
- (14) Om en och samma medlemsstat gör en samlad prövning av ansökningar om internationellt skydd från medlemmar i samma familj kan ansökningarna prövas grundligt, så att de beslut som fattas i dessa ärenden blir enhetliga och medlemmar av samma familj inte behöver leva skilda från varandra.

⁽¹⁾ EUT L ...

⁽²⁾ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽³⁾ EUT L ...

Torsdag 7 maj 2009

- (15) För att säkerställa full respekt för principen om sammanhållning av familjer och hänsyn till barnets bästa, bör förekomsten av ett beroendeförhållande mellan en sökande och dennes familj i utvidgad bemärkelse på grund av havandeskap eller moderskap, familjemedlemmarnas hälsotillstånd eller höga ålder göras till ett bindande ansvarskriterium. Om den sökande är en underårig utan medföljande vuxen bör även närvaron av en släkting på en annan medlemsstats territorium, som kan ta hand om den underåriga, göras till ett bindande ansvarskriterium.
- (16) Medlemsstaterna bör kunna frånga ansvarighetskriterierna, särskilt om det föreligger humanitära eller ömmande skäl, och pröva en ansökan om internationellt skydd som de själva har mottagit eller som lämnats in i en annan medlemsstat, även om de inte skulle vara ansvariga för prövningen enligt de bindande kriterierna i denna förordning, under förutsättning att den berörda medlemsstaten och den sökande går med på detta.
- (17) En personlig intervju bör arrangeras för att underlätta fastställandet av vilken medlemsstat som ska ansvara för prövningen av en ansökan om internationellt skydd och muntligen upplysa de sökande om tillämpningen av denna förordning.
- (18) I enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är det viktigt att fastställa rättssäkerhetsgarantier och rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten, för att garantera ett effektivt skydd av den berörda individens rättigheter.
- (19) I enlighet med Europadomstolens rättspraxis bör ett effektivt skydd omfatta övervakning dels av tillämpningen av denna förordning och dels av den rättsliga och faktiska situationen i den medlemsstat till vilken den sökande överförs, för att säkerställa respekten för internationell rätt.
- (20) **Med avseende på tillämpningen av denna förordning bör "kvarhållande i förvar" inte uppfattas i straffrättslig betydelse eller som ett straff utan enbart som en administrativ och tillfällig åtgärd för kvarhållande.**
- (21) Kvarhållande i förvar av asylsökande bör användas på ett sätt som är förenligt med den grundläggande principen att en person inte får kvarhållas enbart på den grunden att vederbörande ansöker om internationellt skydd. Det är särskilt viktigt att kvarhållande i förvar av asylsökande sker **i administrativa förvarsenheter som inte är fängelser**, i enlighet med artikel 31 i Genèvekonventionen och de mycket klart definierade undantag och garantier som anges i direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande. Vidare bör kvarhållande i förvar i samband med överföring till den ansvariga medlemsstaten användas i begränsad omfattning och med hänsyn till proportionalitetsprincipen med avseende på de åtgärder som vidtas och de resultat som ska uppnås.
- (22) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 ⁽¹⁾ får överföringar till den ansvariga medlemsstaten genomföras på frivillig grund, i form av kontrollerad avresa eller med eskort. Medlemsstaterna bör främja frivillig överföring och se till att kontrollerade avresor och avresor med eskort genomförs på ett humant sätt, med full respekt för de berörda personernas grundläggande rättigheter och mänskliga värdighet.
- (23) Ett gradvis upprättande av ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för personer garanteras i enlighet med fördraget ||, och införandet av en gemenskapspolitik för villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse, med gemensamma insatser för att hantera de yttre gränserna, gör det nödvändigt att finna en jämvikt mellan ansvarighetskriterierna i en anda av solidaritet.

(1) EUT L 222, 5.9.2003, s. 3.

Torsdag 7 maj 2009

- (24) Tillämpningen av denna förordning kan under vissa förhållanden leda till ytterligare bördor för medlemsstater som står inför en särskilt akut situation som sätter deras mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur under ovanligt stort tryck. Under sådana förhållanden behöver det införas ett effektivt förfarande som gör det möjligt att tillfälligt avbryta överföringar till den ansvariga medlemsstaten och tillhandahålla ekonomiskt stöd enligt EU:s befintliga finansiella instrument. En möjlighet att tillfälligt avbryta överföringar inom ramen för Dublinförfarandet kan således bidra till en större solidaritet gentemot de medlemsstater vars asylsystem sätts under särskilt tryck, särskilt på grund av deras geografiska läge eller demografiska situation.
- (25) *Detta förhållande* för avbrytande av överföringar bör även tillämpas när kommissionen anser att graden av skydd för personer som ansöker om internationellt skydd i en viss medlemsstat inte överensstämmer med gemenskapslagstiftningen på asylområdet, särskilt i fråga om mottagningsvillkor, **kvalificering för internationellt skydd** och tillgång till asylförfarandet, så att det säkerställs att alla som ansöker om internationellt skydd kommer i åtnjutande av ett lämpligt skydd i alla medlemsstater.
- (26) *Förfarandet för avbrytande av överföringar är en undantagsåtgärd för att ta itu med problem i samband med särskilt tryck eller befintliga skyddsproblem.*
- (27) *Kommissionen bör med jämna mellanrum se över framstegen på vägen mot att förbättra den långsiktiga utvecklingen och harmoniseringen av det gemensamma europeiska asylsystemet och undersöka i vad mån solidaritetsåtgärder och tillgången till ett förfarande för avbrytande underlättar dessa framsteg, samt rapportera om dessa framsteg.*
- Med tanke på att avsikten inte var att Dublinsystemet skulle utgöra en mekanism för rättvis ansvarsfördelning när det gäller prövningen av ansökningar om internationellt skydd, och på att ett antal medlemsstater är särskilt utsatta för migrationsflöden, inte minst på grund av sitt geografiska läge, är det mycket viktigt att överväga och föreslå rättsligt bindande instrument som säkerställer en ökad solidaritet mellan medlemsstaterna och en högre skyddsnivå. Sådana instrument bör framför allt underlätta detacheringen av tjänstemän från andra medlemsstater för att bistå de medlemsstater vars system sätts under särskilt tryck och där sökandena inte kommer i åtnjutande av en adekvat skyddsnivå samt, när mottagningskapaciteten i en medlemsstat är otillräcklig, bidra till att de personer som åtnjuter internationellt skydd tas emot av andra medlemsstater, förutsatt att de berörda personerna godtar detta och att deras grundläggande rättigheter respekteras.*
- (28) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾ är tillämpligt på sådan behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning.
- (29) Utbytet av sökandes personuppgifter, inklusive känsliga uppgifter om personers hälsotillstånd som ska översändas innan överföringen äger rum, kommer att säkerställa att de behöriga asylmyndigheterna kan ge de sökande adekvat stöd och garantera kontinuitet i det stöd och de rättigheter som tillkommer de sökande. Särskilda åtgärder bör vidtas för att säkerställa skyddet av uppgifter om sökande som befinner sig i denna situation, i enlighet med direktiv 95/46/EG.
- (30) Det går att förenkla tillämpningen av förordningen och göra den effektivare genom bilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna för att förbättra kommunikationen mellan behöriga myndigheter, korta ner förfarandena eller förenkla handläggningen av framställningar om övertagande eller återtagande och fastställa former för överföringar av asylsökande.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Torsdag 7 maj 2009

- (31) Det är nödvändigt att säkra överensstämmelse mellan bestämmelserna om ansvarig medlemsstat i förordning (EG) nr 343/2003 och motsvarande bestämmelser i denna förordning. Man bör även se till att denna förordning överensstämmer med *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../... av den... om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr. .../... om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat* ⁽¹⁾.
- (32) Användningen av Eurodacsystemet, som inrättades genom förordning (EG) nr .../... om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr.../... om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat] särskilt genomförandet av artiklarna 6 och 10 i denna, bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.
- (33) Användningen av informationssystemet för viseringar, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse ⁽²⁾, särskilt genomförandet av artiklarna 21 och 22 i denna, bör underlätta tillämpningen av den här förordningen.
- (34) I fråga om behandlingen av personer som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina förpliktelser enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i.
- (35) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (36) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att definiera villkoren och förfarandena för att genomföra bestämmelserna om underåriga utan medföljande vuxen och om återförening av släktingar i beroendeställning till varandra och att anta de kriterier som är nödvändiga för att verkställa överföringar. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (37) De bestämmelser som krävs för genomförandet av förordning (EG) nr 343/2003 har antagits genom förordning (EG) nr 1560/2003. Vissa av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1560/2003 bör införlivas med denna förordning, antingen av tydlighetsskäl eller därför att de kan fylla ett allmänt syfte. Det är särskilt viktigt för både medlemsstaterna och de berörda asylsökandena att det finns en allmän mekanism för att finna en lösning i fall där medlemsstater har skilda uppfattningar om tillämpningen av en bestämmelse i förordningen. Det är därför motiverat att införliva den mekanism för lösning av tvister rörande den humanitära klausulen som föreskrivs i förordning (EG) nr 1560/2003 i denna förordning och att utvidga dess tillämpningsområde till förordningen som helhet.
- (38) En effektiv övervakning av genomförandet av denna förordning förutsätter att den utvärderas regelbundet.
- (39) *Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna*||. Förordningen syftar särskilt till att trygga full respekt för den rätt till asyl som garanteras i artikel 18 och till att främja tillämpningen av artiklarna 1, 4, 7, 24 och 47 i stadgan och bör tillämpas i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT L ...

⁽²⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torsdag 7 maj 2009

- (40) Eftersom målet för *denna förordning*, nämligen att införa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en medborgare i tredje land eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en medborgare i tredje land eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) "tredjelandsmedborgare": varje person som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i fördraget || och som inte heller åtnjuter fri rörlighet inom gemenskapen, enligt artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽¹⁾.
- b) "ansökan om internationellt skydd": en ansökan om internationellt skydd i den mening som avses i artikel 2 g i rådets direktiv 2004/83/EG.
- c) "sökande eller asylsökande": en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har gett in en ansökan om internationellt skydd som ännu inte har slutligt avgjorts.
- d) "prövning av ansökan om internationellt skydd": alla de prövningsåtgärder, beslut eller avgöranden som ankommer på de behöriga myndigheterna i ett ärende om internationellt skydd enligt rådets direktiv 2005/85/EG ⁽²⁾, med undantag för förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och direktiv 2004/83/EG.
- e) "återkallande av en ansökan om internationellt skydd": åtgärder varigenom den sökande i enlighet med direktiv 2005/85/EG, uttryckligen eller underförstått, avbryter det förfarande som inleddes i och med att han eller hon gav in sin ansökan om internationellt skydd.
- f) "person som beviljats internationellt skydd": en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som erkänts vara i behov av internationellt skydd i den mening som avses i artikel 2 a i rådets direktiv 2004/83/EG.
- g) "underårig": en tredjelandsmedborgare eller en statslös person under arton år.

⁽¹⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 326, 13.12.2005, s. 13.

Torsdag 7 maj 2009

- h) "underårig utan medföljande vuxen": en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för *honom eller henne*, så länge som *han eller hon* inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen. Detta inbegriper underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha anlänt till medlemsstaternas territorium.
- i) "familjemedlemmar": i den mån familjen var en familj redan i ursprungslandet, följande medlemmar av sökandens familj som befinner sig på medlemsstaternas territorium:
- Den asylsökandes make eller maka eller ogifta partner i ett varaktigt förhållande, om lagstiftningen eller sedvanan i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par som jämställda med gifta par i sin *utlänningslagstiftning*.
 - Underåriga barn till sådana par som avses i *första strecksatsen* eller till sökanden, förutsatt att de är ogifta och oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller adopterade enligt nationell lagstiftning.
 - Gifta underåriga barn till sådana par som avses i *första strecksatsen* i eller till sökanden, oavsett om de är födda inom eller utom äktenskapet eller adopterade enligt nationell lagstiftning, förutsatt **att de inte åtföljs av sin make eller maka och** att det är bäst för barnen att bo hos sökanden.
 - Fadern, modern eller vårdnadshavaren om sökanden är underårig och ogift, eller om sökanden är underårig och gift **och inte åtföljs av sin make eller maka** men det anses bäst för denne att bo hos sin fader, moder eller vårdnadshavare.
 - Underåriga och ogifta syskon till sökanden, om *sökanden* är underårig och ogift, eller om sökanden eller dennes syskon är underåriga och gifta **och inte åtföljs av sin make eller maka** men det anses bäst för en eller flera av dem att de bor tillsammans.
- j) "uppehållstillstånd": varje tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som berättigar en tredjelandsmedborgare eller en statslös person att vistas på dess territorium, inklusive de dokument som styrker rätten att vistas på territoriet inom ramen för tillfälligt skydd eller i väntan på att den situation som förhindrar att ett utvisningsbeslut verkställs ska upphöra, med undantag för viseringar och andra tillfälliga uppehållstillstånd som utfärdas under den tid som krävs för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning eller under prövningen av en ansökan om internationellt skydd eller en ansökan om uppehållstillstånd.
- k) "visering": tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för transitering genom eller inresa för vistelse i denna medlemsstat eller flera medlemsstater. Viseringarnas art fastställs enligt följande definitioner:
- i) visering för längre vistelse: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för vistelse i denna medlemsstat under längre tid än tre månader.
 - ii) visering för kortare vistelse: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för vistelse i denna medlemsstat eller flera medlemsstater under högst tre månader.
 - iii) transitvisering: tillstånd som utfärdas eller beslut som fattas av en medlemsstat och som krävs för inresa för transitering genom denna medlemsstat eller flera medlemsstater, med undantag av flygplatstransitering.
 - iv) visering för flygplatstransitering: tillstånd eller beslut som gör det möjligt för en tredjelandsmedborgare som särskilt omfattas av detta krav att passera genom transitområdet på en flygplats, dock utan att beträda den berörda medlemsstatens territorium, vid en mellanlandning eller en överföring mellan olika sträckor under en internationell flygning.

Torsdag 7 maj 2009

- l) "risk för avvikande": skäl, grundade på lagstadgade objektiva kriterier, att misstänka att en sökande, en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som är föremål för ett beslut om överföring kan komma att avvika.

KAPITEL II

ALLMÄNNA PRINCIPER OCH GARANTIER

Artikel 3

Tillgång till förfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd

1. Medlemsstaterna ska pröva varje ansökan om internationellt skydd som lämnas in av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person inom någon av medlemsstaternas territorium, inklusive vid gränsen eller inom *ett transitområde*. Ansökan ska prövas av en enda medlemsstat, som ska vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III i denna förordning fastställs som ansvarig.
2. Om det på grundval av kriterierna i denna förordning inte kan avgöras vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd först lämnades in ansvara för prövningen.
3. Varje medlemsstat behåller möjligheten att skicka en asylsökande till ett säkert tredje land de bestämmelser och garantier som föreskrivs i direktiv 2005/85/EG.

Artikel 4

Rätt till information

1. Omedelbart efter det att en ansökan om internationellt skydd har lämnats in ska medlemsstaternas behöriga myndigheter underrätta den asylsökande om tillämpningen av denna förordning, särskilt om
 - a) syftena med denna förordning och konsekvenserna av att ge in en ny ansökan i en annan medlemsstat,
 - b) kriterierna för ansvarsfördelning och hierarkin mellan dessa,
 - c) de allmänna förfaranden och tidsfrister som medlemsstaterna ska följa,
 - d) de möjliga resultaten av förfarandet och följderna av dessa,
 - e) möjligheten att överklaga ett beslut,
 - f) det faktum att de behöriga myndigheterna kan komma att utbyta uppgifter om vederbörande i det enda syftet att tillämpa de skyldigheter som följer av denna förordning,
 - g) rätten att få åtkomst till uppgifter som rör sökanden och att begära att oriktiga uppgifter om vederbörande rättas eller att olagligen behandlade uppgifter om denne utplånas, **och** förfarandena för utövande av dessa rättigheter **inbegripet** kontaktuppgifter till **de myndigheter som anges i artikel 34 och** de nationella tillsynsmyndigheter som ska vara behöriga att pröva frågor om skydd av personuppgifter.
2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas sökanden skriftligt, på ett språk som denne **förstår eller** rimligen kan förväntas förstå. Medlemsstaterna ska använda sig av den gemensamma broschyr som utarbetats för ändamålet i enlighet med punkt 3.

Torsdag 7 maj 2009

För att sökanden ska kunna ta till sig informationen ska den även tillhandahållas muntligen, vid den intervju som ska anordnas enligt punkt 5.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla informationen på ett sätt som är förenligt med sökandens ålder.

3. En gemensam broschyr som innehåller åtminstone den information som avses i punkt 1 ska utarbetas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 5

Personlig intervju

1. Den medlemsstat som utför arbetet med att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig enligt denna förordning ska **kalla** sökandena **till** en personlig intervju med en person som enligt nationell lagstiftning är behörig att utföra en sådan intervju.

2. Den personliga intervjun ska syfta till att underlätta arbetet med att fastställa ansvarig medlemsstat och i synnerhet ge sökanden möjlighet att ge in de relevanta uppgifter som krävs för ett korrekt fastställande av ansvarig medlemsstat, och till att underrätta sökanden muntligen om tillämpningen av denna förordning.

3. Den personliga intervjun ska äga rum inom skälig tid från det att en ansökan om internationellt skydd gavs in och, under alla omständigheter, innan något beslut har fattats om att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten i enlighet med artikel 25.1.

4. Den personliga intervjun ska genomföras på ett språk som sökanden *förstår eller* rimligen kan förväntas förstå och på vilket vederbörande kan kommunicera. Om så behövs ska medlemsstaterna utse en tolk som kan garantera en fungerande kommunikation mellan sökanden och intervjuaren.

5. Den personliga intervjun ska genomföras under förhållanden som garanterar tillbörlig sekretess.

6. Den medlemsstat som utför den personliga intervjun ska sammanställa en kortfattad skriftlig rapport med de viktigaste av de uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun och tillhandahålla den sökande en kopia av denna rapport. Rapporten ska bifogas varje överföringsbeslut i enlighet med artikel 25.1.

Artikel 6

Skydd för underåriga

1. Barnets bästa ska komma i första rummet för medlemsstaterna vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska se till att **en sådan företrädare som avses i artikel 2 i i direktiv 2005/85/EG** finns till hands för att företräda eller bistå den underårige i samband med alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Denna företrädare kan också vara den företrädare som avses i artikel 24 i direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna.

3. Vid bedömningen av vad som är bäst för barnet ska medlemsstaterna ha ett nära samarbete med varandra och i synnerhet ta vederbörlig hänsyn till följande faktorer:

a) Möjligheterna till familjeåterförening.

b) Den underåriges välbefinnande och sociala utveckling, särskilt hans eller hennes etniska, religiösa, kulturella och språkliga bakgrund.

Torsdag 7 maj 2009

c) Trygghets- och säkerhetsöverväganden, särskilt om det finns en risk för att barnet är ett offer för människohandel.

d) Den underåriges synpunkter, med hänsyn till hans eller hennes ålder och mognad.

4. Medlemsstaterna ska fastställa förfaranden för spårning av i medlemsstaterna närvarande familjemedlemmar eller andra släktingar till underåriga utan medföljande vuxen, **vid behov med hjälp av internationella eller andra relevanta organisationer**. De ska inleda efterforskningen av familjemedlemmar eller andra släktingar till underåriga utan medföljande vuxen så snart som möjligt efter det att ansökan om internationellt skydd har getts in, med hänsyn till vad som är bäst för den underåriga.

5. De behöriga myndigheter som anges i artikel 34 och som handlägger framställningar rörande underåriga utan medföljande vuxen ska erhålla lämplig fortbildning i underårigas särskilda behov.

6. Inom ramen för tillämpningen av denna förordning och enligt villkoren i artikel 17 i direktiv 2005/85/EG får medlemsstaterna använda sig av läkarundersökningar för att fastställa åldern på underåriga utan medföljande vuxna.

Om läkarundersökningar används ska medlemsstaterna se till att de genomförs på ett rimligt och noggrant sätt, i enlighet med vetenskapliga och etiska standarder.

KAPITEL III

KRITERIER FÖR ATT FASTSTÄLLA ANSVARIG MEDLEMSSTAT

Artikel 7

Kriteriernas rangordning

1. Kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret ska tillämpas i den ordning de anges i detta kapitel.

2. Vilken medlemsstat som har ansvaret i enlighet med kriterierna i detta kapitel ska fastställas på grundval av situationen vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan om internationellt skydd i en medlemsstat.

I

Artikel 8

Underåriga utan medföljande vuxen

1. Om den sökande är en underårig utan medföljande vuxen, ska ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd ligga hos den medlemsstat där en medlem av sökandens familj lagligen befinner sig, förutsatt att det ligger i den underåriges intresse.

2. Om den sökande är en underårig utan medföljande vuxen och **saknar familjemedlemmar i den mening som avses i artikel 2 vilka lagligt uppehåller sig** i en annan medlemsstat **men** har en **annan** släkting som vistas lagligt där och som kan ta hand om honom eller henne, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan, förutsatt att det ligger i den underåriges intresse.

3. Om den sökande har familjemedlemmar eller andra släktingar som vistas lagligt i mer än en medlemsstat, ska beslutet om vilken medlemsstat som ska ansvara för prövningen grundas på vad som är bäst för den underåriga.

Torsdag 7 maj 2009

4. I frånvaro av en familjemedlem eller en annan släkting ska den medlemsstat där den underårige har gett in sin ansökan om internationellt skydd vara ansvarig för prövningen av ansökan, förutsatt att det ligger i den minderåriges intresse.

5. Villkoren och förfarandena för genomförandet av punkterna 2 och 3, ska antas av kommissionen. Sådana åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 41.3.

Artikel 9

Familjemedlemmar som har beviljats internationellt skydd

Om en familjemedlem till den asylsökande, oberoende av om familjen bildades tidigare i ursprungslandet, har beviljats rätt att i egenskap av person som beviljats internationellt skydd vistas i en medlemsstat, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, om de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

Artikel 10

Familjemedlemmar som har ansökt om internationellt skydd

Om en familjemedlem till den asylsökande befinner sig i en medlemsstat och har gett in en ansökan om internationellt skydd i den medlemsstaten som ännu inte blivit föremål för ett första beslut i sak, ska medlemsstaten i fråga ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, om de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta.

Artikel 11

Släktingar i beroendeställning

1. Om den asylsökande på grund av graviditet eller ett nyfött barn, svår sjukdom, allvarligt funktionshinder eller hög ålder är beroende av hjälp från en släkting, eller om en släkting är beroende av den sökandes hjälp av samma skäl, ska den medlemsstat som ansvarar för prövningen av ansökan anses som mest lämpad att hålla dem samman eller återföre dem, förutsatt att familjebanden fanns i ursprungslandet och de berörda personerna skriftligen uttryckt önskemål om detta. Vid bedömningen av vilken medlemsstat som ska anses mest lämpad ska hänsyn tas till de berörda personernas bästa, till exempel den beroende personens möjligheter att resa.

2. Villkoren och förfarandena för genomförandet av punkt 1 ska antas av kommissionen. Sådana åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 41.3.

Artikel 12

Familjeförfarande

Om flera medlemmar av samma familj lämnar in ansökningar om internationellt skydd i en medlemsstat samtidigt, eller vid olika tidpunkter som ligger så nära varandra att förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen kan genomföras samlat, och om tillämpningen av kriterierna i denna förordning skulle leda till att familjemedlemmarna separeras, ska följande bestämmelser ligga till grund för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret:

- a) Den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för övertagande av flertalet familjemedlemmar ska ansvara för prövningen av alla familjemedlemmarnas ansökningar om internationellt skydd.
- b) I annat fall ska den medlemsstat som genom kriterierna fastställs som ansvarig för prövningen av den äldsta familjemedlemmens asylansökan ansvara för prövningen.

Torsdag 7 maj 2009

Artikel 13

Utfärdande av uppehållstillstånd eller viseringar

1. Om den asylsökande har ett giltigt uppehållstillstånd, ska den medlemsstat som utfärdat tillståndet ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.
2. Om den asylsökande har en giltig visering, ska den medlemsstat som utfärdat viseringen ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, såvida inte viseringen har utfärdats på en annan medlemsstats vägnar eller efter skriftligt bemyndigande av en annan medlemsstat. I så fall ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd. Om en medlemsstat först samråder med den centrala myndigheten i en annan medlemsstat, särskilt av säkerhetsskäl, ska den senare medlemsstatens svar inte anses vara ett skriftligt bemyndigande i den mening som avses i denna bestämmelse.
3. Om den asylsökande har flera giltiga uppehållstillstånd eller viseringar, utfärdade av olika medlemsstater, ska frågan om vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd avgöras enligt följande:
 - a) Den medlemsstat som har utfärdat uppehållstillstånd med längst giltighetstid eller, om tillstånden gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat det uppehållstillstånd som löper ut sist.
 - b) Den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist, om de olika viseringarna är av samma art.
 - c) Om viseringarna är av olika art, den medlemsstat som har utfärdat viseringen med den längsta giltighetstiden eller, om viseringarna gäller för lika lång tid, den medlemsstat som har utfärdat den visering som löper ut sist.
4. Om den asylsökande endast har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut inom den senaste tvåårsperioden eller en eller flera viseringar som löpt ut inom den senaste sexmånadersperioden och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, ska punkterna 1, 2 och 3 vara tillämpliga så länge som den asylsökande inte lämnar medlemsstaternas territorium.

Om den asylsökande har ett eller flera uppehållstillstånd som löpt ut sedan mer än två år tillbaka eller en eller flera viseringar som löpt ut sedan mer än sex månader tillbaka och som gjort det möjligt för honom eller henne att resa in på en medlemsstats territorium, och om han eller hon inte har lämnat medlemsstaternas territorium, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd lämnas in vara ansvarig.

5. Om ett uppehållstillstånd eller en visering har utfärdats på grundval av en fiktiv eller lånad identitet eller på grundval av förfalskade, efterbildade eller ogiltiga handlingar, ska detta inte hindra att den medlemsstat som utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen tilldelas prövningsansvaret. Den medlemsstaten ska dock inte vara ansvarig om den kan visa att ett bedrägeri har begåtts efter det att uppehållstillståndet eller viseringen utfärdades.

Artikel 14

Inresa och vistelse

1. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 22.3 i denna förordning, även sådana uppgifter som avses i kapitel III i förordning .../.../EG om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr .../2009, om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat att en asylsökande utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredje land, ska den medlemsstat där inresan ägt rum ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd. Detta ansvar ska upphöra tolv månader efter det att den otillättna gränspassagen ägde rum.

Torsdag 7 maj 2009

2. När en medlemsstat inte kan eller inte längre kan hållas ansvarig i enlighet med punkt 1 och om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 22.3, att den asylsökande – som har rest in på en medlemsstats territorium utan tillstånd eller vars sätt att resa in inte kan fastställas – har vistats en sammanhängande period på minst fem månader i en medlemsstat innan ansökan lämnades in, ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.

Om den asylsökande har vistats under tidsperioder på minst fem månader i flera medlemsstater, ska den medlemsstat där detta senast varit fallet ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.

Artikel 15

Inresa efter upphävt viseringskrav

1. Om en tredjelandsmedborgare eller en statslös person reser in på en medlemsstats territorium där han eller hon inte behöver visering ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av dennes ansökan om internationellt skydd.

2. Principen i punkt 1 är inte tillämplig om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen lämnar in sin ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat där han eller hon inte heller behöver visering för inresa till territoriet. I så fall ska den medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.

Artikel 16

Ansökan på det internationella transitområdet på en flygplats

Om en ansökan om internationellt skydd görs av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person på det internationella transitområdet på en flygplats i en medlemsstat ska den medlemsstaten ansvara för prövningen.

KAPITEL IV

KLAUSULER OM FRIVILLIGT ANSVAR

Artikel 17

Klausuler om frivilligt ansvar

1. Genom undantag från artikel 3.1 får varje medlemsstat, särskilt om det föreligger humanitära eller ömmande skäl, besluta att pröva en ansökan om internationellt skydd som den har mottagit, även om det inte föreligger någon sådan skyldighet enligt de kriterier som anges i denna förordning, under förutsättning att den sökande går med på detta.

I så fall blir denna medlemsstat ansvarig i förordningens mening och ska överta de skyldigheter som följer av detta ansvar. I tillämpliga fall ska denna medlemsstat underrätta den tidigare ansvariga medlemsstaten, den medlemsstat som genomför ett förfarande för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret eller den medlemsstat som har mottagit en framställan om övertagande eller återtagande genom att använda kommunikationsnätet DubliNet, som inrättas genom artikel 18 i förordning (EG) nr 1560/2003.

Den medlemsstat som blir ansvarig i enlighet med denna punkt ska också omedelbart ange i Eurodac att den har övertagit ansvaret i enlighet med artikel 6.3 i förordning .../.../EG om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr .../2009. om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat.

Torsdag 7 maj 2009

2. Den medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd ges in och som genomför förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, eller den ansvariga medlemsstaten, får när som helst uppmana en annan medlemsstat att överta en sökande för att sammanföra familjemedlemmar och andra släktingar av humanitära skäl, särskilt familjeskäl eller kulturellt betingade faktorer, även om den sistnämnda medlemsstaten inte är ansvarig enligt kriterierna i artiklarna 8–12 i denna förordning. De berörda personerna måste lämna sitt samtycke skriftligen.

Framställan om övertagande ska innehålla alla uppgifter som den anmodande medlemsstaten har tillgång till, för att ge den anmodade medlemsstaten möjlighet att bedöma situationen.

Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs för att kontrollera de humanitära skäl som åberopas och fatta beslut om en framställan inom två månader från det att framställan gjordes. Ett avslag på framställan ska motiveras.

Om den anmodade medlemsstaten godtar denna framställan, ska ansvaret för prövningen av ansökan överföras till den medlemsstaten.

KAPITEL V

DEN ANSVARIGA MEDLEMSSTATENS SKYLDIGHETER

Artikel 18

Den ansvariga medlemsstatens skyldigheter

1. Den medlemsstat som enligt kriterierna i denna förordning har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd ska vara skyldig att

- a) å de villkor som anges i artiklarna 21, 22 och 28 överta en asylsökande som har gett in en ansökan i en annan medlemsstat,
- b) å de villkor som anges i artiklarna 23, 24 och 28 återta en sökande vars ansökan är under prövning och som har lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat eller som befinner sig i en annan medlemsstat utan uppehållstillstånd,
- c) å de villkor som anges i artiklarna 23, 24 och 28 återta en asylsökande som har återkallat en ansökan under prövning och gett in en asylansökan i en annan medlemsstat,
- d) å de villkor som anges i artiklarna 23, 24 och 28 återta en sökande vars ansökan är under prövning och som har lämnat in en ansökan i en annan medlemsstat eller som befinner sig i en annan medlemsstat utan uppehållstillstånd,

2. Den ansvariga medlemsstaten ska i alla situationer som avses punkt 1 a–d pröva eller slutföra prövningen av ansökan om internationellt skydd som den sökande gett in, i enlighet med artikel 2 d. Om den ansvariga medlemsstaten hade beslutat att avbryta prövningen av en ansökan efter det att den dragits tillbaka av den sökande, ska den återkalla det beslutet och slutföra prövningen av ansökan, i enlighet med artikel 2 d.

Artikel 19

Ansvarets upphörande

1. Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd till den asylsökande, ska de skyldigheter som anges i artikel 18. 1 överföras till den medlemsstaten.

Torsdag 7 maj 2009

2. De skyldigheter som anges i artikel 18. 1 ska upphöra om den medlemsstat som ansvarar för prövningen av ansökan, när den anmodas att överta eller återta en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d, kan konstatera att den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader, om han eller hon inte har ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av den ansvariga medlemsstaten.

En ansökan som ges in efter en sådan frånvaro ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

3. De skyldigheter som anges i artikel 18 1 c och 1 d ska upphöra om den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av asylansökan, efter att ha blivit anmodad att ta tillbaka en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d, kan konstatera att, den berörda personen har lämnat medlemsstaternas territorium i enlighet med ett beslut om återsändande eller ett utvisningsbeslut som medlemsstaten utfärdade efter det att ansökan återkallats eller avslagits.

En ansökan som ges in efter det att ett utvisningsbeslut har verkställts ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

KAPITEL VI

FÖRFARANDEN FÖR ÖVERTAGANDE OCH ÅTERTAGANDE

Avdelning I

Inledande av förfarandet

Artikel 20

Inledande av förfarandet

1. Förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning ska inledas när en ansökan om internationellt skydd första gången lämnas in i en medlemsstat.

2. En ansökan om internationellt skydd ska anses inlämnad vid den tidpunkt då en formell ansökan från den sökande eller en rapport från myndigheterna inkom till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. Om ansökan inte är skriftlig, bör rapporten upprättas så snart som möjligt efter avsiktsförklaringen.

3. Vid tillämpningen av denna förordning ska situationen för underåriga barn som medföljer den asylsökande och som uppfyller definitionen av familjemedlemmar i artikel 2 i betraktas som oskiljaktig från föräldrarnas eller vårdnadshavarens situation och vara en fråga för den medlemsstat som har ansvaret för att pröva föräldrarnas eller vårdnadshavarens ansökan om internationellt skydd, även om de underåriga inte själva söker asyl, förutsatt att detta ligger i hans eller hennes intresse. Barn som föds efter sökandens ankomst till medlemsstaternas territorium ska behandlas på samma sätt, utan att ett nytt förfarande för övertagande behöver inledas.

4. Om en ansökan om internationellt skydd lämnas in till de behöriga myndigheterna i en medlemsstat av en sökande som befinner sig på en annan medlemsstats territorium, ska den medlemsstat där sökanden befinner sig avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan. Den medlemsstat där sökanden befinner sig ska utan dröjsmål underrättas av den medlemsstat som har mottagit ansökan om internationellt skydd och ska därefter i enlighet med denna förordning anses vara den medlemsstat där ansökan getts in.

Sökanden ska skriftligen underrättas om denna överföring och vilken dag den ägde rum.

Torsdag 7 maj 2009

5. Enligt villkoren i artiklarna 23, 24 och 28 ska den medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd först har getts in, i syfte att avsluta förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan, återta en asylsökande som befinner sig i en annan medlemsstat och som där har gett in en ny ansökan om internationellt skydd efter att ha återkallat sin första ansökan som getts in i en annan medlemsstat under förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen av ansökan om internationellt skydd.

Denna skyldighet ska upphöra om den medlemsstat som anmodats att slutföra förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat kan konstatera att den asylsökande under tiden har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader eller har beviljats uppehållstillstånd i en annan medlemsstat.

En ansökan som ges in efter en sådan frånvaro ska betraktas som en ny ansökan, som ger upphov till ett nytt förfarande för fastställande av ansvarig medlemsstat.

Avdelning II

Förfarande vid framställningar om övertagande

Artikel 21

Framställan om övertagande

1. Om en medlemsstat som har mottagit en ansökan om internationell skydd bedömer att en annan medlemsstat ska ansvara för prövningen av denna ansökan, får den förstnämnda medlemsstaten så snart som möjligt och i vart fall inom tre månader från det att asylansökan lämnades in enligt artikel 20.2 anmoda den senare medlemsstaten att överta den asylsökande.

Om framställan om övertagande av en asylsökande inte görs inom tre månader, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd lämnades in ansvara för prövningen.

2. Den anmodande medlemsstaten får begära ett brådskande svar, om ansökan om internationellt skydd har getts in efter vägrad inresa eller vistelse, efter anhållande på grund av vistelse utan tillstånd eller efter delgivning eller verkställighet av beslut om utvisning och/eller om den asylsökande hålls i förvar.

I en sådan framställan ska anges grunderna till varför ett brådskande svar är nödvändigt samt en svarsfrist. Svarsfristen ska vara minst en vecka.

3. I båda fallen ska en framställan om en annan medlemsstats övertagande göras med användning av ett standardformulär och innehålla bevis eller indicier i enlighet med de två förteckningar som nämns i artikel 22.3 och/eller relevanta uppgifter ur den asylsökandes redogörelse, så att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten ska kunna kontrollera om den är ansvarig enligt kriterierna i denna förordning.

Bestämmelserna om formerna för hur en framställan ska göras och översändas ska antas *i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 41.2.*

Artikel 22

Framställan om övertagande

1. Den anmodade medlemsstaten ska utföra de kontroller som behövs och fatta beslut om en framställan om övertagande av en asylsökande inom två månader från det att framställan gjordes.

Torsdag 7 maj 2009

2. Under det förfarande som föreskrivs i denna förordning för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd ska bevis och indicier användas.
3. I enlighet med det *föreskrivande* förfarande som avses i *artikel 41.2* ska det utarbetas två förteckningar som regelbundet ska ses över, med uppgifter om bevis och indicier enligt följande kriterier:
 - a) Bevis
 - i) Här avses formella bevis som avgör ansvar enligt förordningen, så länge de inte vederläggs genom motbevis.
 - ii) Medlemsstaterna ska till den kommitté som avses i *artikel 41* lämna förslagor till de olika kategorierna av administrativa dokument, i enlighet med den indelning som fastställs i förteckningen över formella bevis.
 - b) Indicier
 - i) Här avses indikationer som, även om de kan motsägas, i vissa fall kan vara tillräckliga, beroende på vilket bevisvärde de tillmäts.
 - ii) Deras bevisvärde, i förhållande till ansvaret för prövningen av ansökan om internationellt skydd ska bedömas från fall till fall.
4. Beviskraven bör inte gå utöver det som är nödvändigt för att rätt kunna tillämpa denna förordning.
5. Om det saknas formell bevisning, ska den anmodade medlemsstaten ta på sig ansvaret om det finns indicier som är sammanhängande, kontrollerbara och tillräckligt detaljerade för att ansvaret ska kunna fastställas.
6. Om den anmodande medlemsstaten har begärt ett brådskande svar, i enlighet med bestämmelserna i artikel 21.2, ska den anmodade medlemsstaten göra allt den kan för att svara inom den angivna fristen. I undantagsfall, där det kan visas att prövningen av en framställan om övertagande är särskilt komplicerad, får den anmodade medlemsstaten lämna svar efter det att den begärda tidsgränsen har överskridits, men ska under alla förhållanden svara inom en månad. I sådana situationer ska den anmodade medlemsstaten meddela sitt beslut att uppskjuta sitt svar till den anmodande medlemsstaten inom den ursprungligen begärda tidsfristen.
7. Om inget svar har lämnats inom två månader enligt punkt 1 respektive en månad enligt punkt 6, ska framställan om övertagande anses godtagen och medföra skyldighet att överta personen, vilket innefattar en skyldighet att tillhandahålla lämpliga *arrangemang för mottagande*.

Avdelning III

Förfaranden vid framställningar om återtagande

Artikel 23

Framställan om återtagande

1. Om en medlemsstat som mottagit en senare gjord ansökan om internationellt skydd, eller inom vars territorium en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d vistas utan uppehållstillstånd, anser att en annan medlemsstat ska ha ansvaret enligt artikel 20.5 och artikel 18.1 b, c och d kan den anmoda den andra medlemsstaten att återta den personen.

Torsdag 7 maj 2009

2. Vid senare gjorda ansökningar om internationellt skydd ska framställan om återtagande av den berörda personen göras så fort som möjligt och senast inom **en månad** från det att en träff registrerades i Eurodac, i enlighet med artikel 6.6 i förordning (EG) nr .../... om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr .../2009 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat.

Om framställan om återtagande av den sökande som givit in en senare ansökan om internationellt skydd grundar sig på andra bevis än uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska den översändas till den anmodade medlemsstaten inom tre månader från den dag då ansökan om internationellt skydd gavs in i enlighet med artikel 20.2.

3. Om det inte finns någon senare ansökan om internationellt skydd, och den anmodande medlemsstaten beslutar att göra en sökning i Eurodacsystemet i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr .../... om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr .../2009 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat, ska framställan om återtagande av den berörda personen göras så fort som möjligt och senast inom **en månad** från det att en träff registrerades i Eurodac, i enlighet med artikel 13.4 i den förordningen.

Om framställan om återtagande av den berörda personen grundar sig på andra bevis än uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska den översändas till den anmodade medlemsstaten inom tre månader från den dag då den anmodande medlemsstaten blir medveten om att den andra medlemsstaten kan vara ansvarig för personen i fråga.

4. Om framställan om att återta en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d inte görs inom de tidsperioder som föreskrivs i punkterna 2 och 3 i denna artikel, ska ansvaret för prövningen av ansökan om internationellt skydd åligga den medlemsstat i vilken ansökan senare gavs in eller inom vars territorium personen vistas utan uppehållstillstånd.

5. En framställan om återtagande av den asylsökande eller en annan person som avses i artikel 18.1 d ska göras på ett standardformulär och omfatta de bevis eller indicier och/eller relevanta uppgifter ur den berörda personens redogörelse som krävs för att myndigheterna i den anmodade medlemsstaten ska kunna kontrollera huruvida den har ansvaret.

Bestämmelserna om bevis och indicier och deras tolkning samt om formerna för hur en framställan ska göras och överlämnas ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 24

Svar på en framställan om återtagande

1. Den anmodade medlemsstaten ska utföra nödvändiga kontroller och meddela beslut om framställan att återta den berörda personen så fort som möjligt och under inga omständigheter senare än en månad från den dag då framställan mottogs. Om framställan grundar sig på uppgifter som erhållits från Eurodacsystemet, ska tidsfristen minska till två veckor.

2. Underlåtenhet att agera inom den frist på en månad respektive två veckor som anges i punkt 1 ska likställas med att framställan har godtagits och medföra skyldighet att återta den berörda personen, inklusive skyldighet att ordna med lämpliga arrangemang för mottagande.

Torsdag 7 maj 2009

Avdelning IV

Rättssäkerhetsgarantier

Artikel 25

Delgivning av ett beslut om överföring

1. Om den anmodade medlemsstaten samtycker till att överta eller återta en asylsökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d ska den anmodande medlemsstaten meddela den berörda personen om beslutet att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten och, i tillämpliga fall, om att inte pröva hans eller hennes ansökan om internationellt skydd. Ett sådant meddelande, som ska vara skriftligt och utformat på ett språk som **sökanden förstår eller** rimligen kan förväntas förstå, ska överlämnas inom 15 arbetsdagar från den dag då svaret från den anmodade medlemsstaten inkom.

2. Det beslut som avses i punkt 1 ska vara motiverat, och inbegripa en beskrivning av de viktigaste stegen i förfarandet som lett fram till beslutet. Det ska omfatta information om tillgängliga rättsmedel och de tidsfrister som gäller för utnyttjande av sådana rättsmedel, samt uppgifter om fysiska eller juridiska personer som kan tillhandahålla juridisk rådgivning och/eller företräda personen. Det ska innehålla uppgifter om frister för överföringen och om nödvändigt information om vilken dag och på vilken plats den berörda personen ska infinna sig, om han eller hon beger sig till den ansvariga medlemsstaten på egen hand. Tidsfristerna för verkställighet av överföringen ska fastställas så att den berörda personen har skälig tid på sig att ansöka om förnyad prövning i enlighet med artikel 26.

Artikel 26

Rättsmedel

1. En sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av en saklig och rättslig överprövning eller omprövning i domstol av det beslut om överföring som avses i artikel 25.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva en skälig tidsperiod inom vilken den berörda personen får utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1.

Denna tidsperiod ska omfatta minst tio arbetsdagar från den dag då meddelandet överlämnades i enlighet med artikel 25.1.

3. Vid ett överklagande eller en ansökan om omprövning av ett sådant beslut om överföring som avses i artikel 25, ska den myndighet som anges i punkt 1 i denna artikel **på begäran av den berörda personen eller, om en sådan begäran inte föreligger,** på eget initiativ och så snabbt som möjligt, dock ej senare än **fem arbetsdagar** från det att överklagandet eller ansökan om omprövning gavs in, besluta huruvida den berörda personen får stanna på den berörda medlemsstatens territorium i väntan på resultatet av överprövningen eller omprövningen.

4. Ingen överföring får ske innan det beslut som avses i punkt 3 har fattats. Ett beslut om att inte tillåta den berörda personen att stanna på den berörda medlemsstatens territorium i väntan på resultatet av överprövningen eller omprövningen ska vara motiverat.

5. Medlemsstaterna ska se till att den berörda personen har tillgång till juridisk rådgivning och/eller ombud samt, om så krävs, språkligt stöd.

6. Medlemsstaterna ska se till att **den juridiska** rådgivning och/eller **det** ombud **som krävs** tillhandahålls kostnadsfritt **på begäran i enlighet med artikel 15.3–15.6 i direktiv 2005/85/EG.**

Förfarandena för tillgång till juridisk rådgivning och/eller ombud ska fastställas i nationell lagstiftning.

Torsdag 7 maj 2009

Avdelning V

Tagande i förvar inför en överföring

Artikel 27

Förvar

1. Medlemsstaterna får inte ta en person i förvar av det enda skälet att han eller hon har ansökt om internationellt skydd i enlighet med direktiv 2005/85/EG.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.2 i direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna] får medlemsstaterna, om det visar sig nödvändigt, på grundval av en individuell bedömning i varje fall, ■ kvarhålla en asylsökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d i denna förordning, som omfattas av ett beslut om överföring till en annan medlemsstat, i förvar på en **plats som inte är en interneringsenhet** endast om **mindre ingripande åtgärder inte varit effektiva och** det finns en ■ risk för att vederbörande annars avviker.

3. Vid bedömningen av om det är möjligt att använda mindre ingripande åtgärder i samband med tillämpningen av punkt 2, ska medlemsstaterna överväga alternativ till förvar, till exempel regelbunden anmälan till myndigheterna, deponering av en ekonomisk garanti, skyldighet att hålla sig på en viss plats eller andra åtgärder som kan bidra till att minska risken för att personen avviker.

4. Förvar enligt punkt 2 får endast tillämpas från den tidpunkt då ett beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten har meddelats den berörda personen i enlighet med artikel 25, och fram till dess att denna person överförs till den ansvariga medlemsstaten.

5. Kvarhållande i förvar enligt punkt 2 ska beslutas för så kort tid som möjligt. Det ska inte pågå längre än vad som rimligen krävs för att fullgöra de nödvändiga administrativa förfarandena i samband med en överföring.

6. Beslut om kvarhållande i förvar enligt punkt 2 ska fattas av domstol. I brådskande fall kan beslut fattas av administrativa myndigheter, men då ska beslutet bekräftas av domstol inom 72 timmar från det att kvarhållandet i förvar inleddes. Om domstolen finner att kvarhållandet i förvar strider mot lagen, ska den berörda personen omedelbart släppas.

7. Ett beslut om kvarhållande i förvar enligt punkt 2 ska vara skriftligt och inbegripa de faktiska och rättsliga skälen för beslutet, och särskilt ange varför det anses föreligga en ■ risk att den berörda personen avviker samt hur länge kvarhållandet i förvar kommer att vara.

Personer som kvarhålls i förvar ska omedelbart, och på ett språk de *förstår eller* rimligen kan förväntas förstå, underrättas om skälen för kvarhållandet, hur länge kvarhållandet förväntas fortgå och de förfaranden som enligt nationell lagstiftning ska tillämpas vid en ansökan om förnyad prövning.

8. Varje gång en person kvarhålls i förvar i enlighet med punkt 2, ska ■ kvarhållandet med jämna mellanrum ses över av en domstol, antingen på begäran av den berörda personen eller på domstolens eget initiativ. Kvarhållande i förvar får aldrig förlängas i onödan.

9. Medlemsstaterna ska se till att tillgången till juridisk rådgivning och/eller ombud i fall av kvarhållande i förvar i enlighet med punkt 2 är kostnadsfri i sådana fall där den berörda personen inte själv kan stå för kostnaderna.

Förfarandena för tillgång till juridisk rådgivning och/eller ombud i sådana fall ska fastställas i nationell lagstiftning.

Torsdag 7 maj 2009

10. Underåriga ska inte kvarhållas i förvar såvida det inte är för deras eget bästa, i enlighet med vad som anges i **artikel 6.3** i denna förordning och med hänsyn till resultatet av en individuell prövning av deras situation i enlighet med artikel 11.5 i direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna.

11. Underåriga utan medföljande vuxen ska aldrig kvarhållas i förvar.

12. Medlemsstaterna ska se till att asylsökande som kvarhålls i förvar i enlighet med denna artikel åtnjuter samma mottagningsvillkor för sökande som kvarhålls i förvar som de som föreskrivs i artiklarna 10 och 11 i direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna.

Avdelning VI

Överföringar

Artikel 28

Närmare bestämmelser och tidsfrister

1. Överföringen av sökanden eller en annan person som avses i artikel 18.1 d från den anmodande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten ska verkställas i enlighet med den anmodande medlemsstatens nationella lagstiftning, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan från en annan medlemsstat om övertagande eller återtagande av den berörda personen godtogs eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades i enlighet med artikel 26.3.

Vid behov ska den anmodande medlemsstaten förse den asylsökande med en passersedel, som ska vara utformad efter den modell som antas i *enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.2*.

Den ansvariga medlemsstaten ska alltefter omständigheterna underrätta den anmodande medlemsstaten om huruvida den berörda personen kommit fram i god ordning eller inte har infunnit sig inom den fastställda tidsfristen.

2. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader ska den ansvariga medlemsstaten befrias från sin skyldighet att överta eller återta den berörda personen, varpå ansvaret övergår på den anmodande medlemsstaten. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte kunnat utföras på grund av att den berörda personen varit frihetsberövad, eller till högst 18 månader om den berörda personen håller sig undan.

3. Om en person har överförts felaktigt, eller om ett beslut om överföring upphävs efter överklagande sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som genomförde överföringen omedelbart ta tillbaka den berörda personen.

4. Kommissionen får anta kompletterande bestämmelser om hur överföringen ska verkställas. Sådana åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i *artikel 41.3*.

Artikel 29

Kostnaderna för överföringar

1. Kostnaderna för överföring av en sökande eller annan person som avses i artikel 18.1 d ska bäras av den överförande medlemsstaten.

2. Om den berörda personen ska sändas tillbaka till en medlemsstat, till följd av en felaktig överföring eller ett beslut om överföring som upphävs efter överklagande sedan överföringen har verkställts, ska den medlemsstat som ursprungligen genomförde överföringen ansvara för kostnaderna för att återföra den berörda personen till sitt territorium.

Torsdag 7 maj 2009

3. Personer som ska överföras i enlighet med denna förordning ska inte bära kostnaderna för denna överföring.

4. Kompletterande bestämmelser om den överförande medlemsstatens skyldighet att bära kostnaderna för överföringen får antas i enlighet med det *föreskrivande* förfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 30

Utbyte av relevant information innan en överföring genomförs

1. Vid varje överföring ska den överförande medlemsstaten underrätta den mottagande medlemsstaten om huruvida den berörda personen är i kondition att överföras. Endast personer som är i kondition att överföras får överföras.

2. Den medlemsstat som genomför överföringen ska meddela den ansvariga medlemsstaten relevanta personuppgifter om den sökande som ska överföras som inte är mer omfattande än vad som krävs, i det enda syftet att säkerställa att de behöriga asylmyndigheterna i den ansvariga medlemsstaten är i stånd att tillhandahålla den sökande adekvat stöd, inbegripet nödvändig medicinsk vård, och att garantera kontinuitet i det skydd och de rättigheter som följer av denna förordning och direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna. Dessa uppgifter ska överlämnas i ett tidigt skede och senast sju arbetsdagar från det att överförandet genomfördes, utom i de fall då medlemsstaterna får kännedom om uppgifterna vid en senare tidpunkt.

3. Medlemsstaterna ska särskilt utbyta följande uppgifter:

a) Kontaktuppgifter om familjemedlemmar eller andra släktingar i den mottagande medlemsstaten, i tillämpliga fall.

b) I fråga om underåriga, uppgifter om deras utbildningsnivå.

c) Uppgifter om den sökandes ålder.

d) Andra uppgifter som den översändande medlemsstaten anser vara av betydelse för att tillvarata *en sökandes* rättigheter och särskilda behov.

4. I det enda syftet att tillhandahålla vård eller behandling, särskilt när det gäller funktionshindrade, äldre personer, havande kvinnor, underåriga och personer som har varit utsatta för tortyr, våldtäkt eller andra former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld, ska den överförande medlemsstaten översända uppgifter om eventuella särskilda behov hos den sökande som ska överföras, vilket i enskilda fall kan inbegripa uppgifter om vederbörandes fysiska och mentala hälsotillstånd. Den ansvariga medlemsstaten ska se till att dessa särskilda behov tillgodoses på lämpligt sätt, särskilt genom att tillhandahålla nödvändig läkarvård.

5. Sådana uppgifter som avses i punkt 4 får översändas av den översändande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten först efter det att den sökande och/eller dennes ombud uttryckligen gett sitt samtycke till detta eller om det är nödvändigt för att tillvarata den sökandes eller en annan persons vitala intressen i sådana fall där vederbörande är fysiskt eller rättsligt oförmögen att ge sitt samtycke. När överföringen har genomförts, ska den överförande medlemsstaten omedelbart utplåna dessa uppgifter.

6. Uppgifter om personers hälsotillstånd får endast behandlas av yrkesutbildad personal inom hälso- och sjukvården som i enlighet med nationell lagstiftning eller nationella regler som fastställts av behöriga nationella organ omfattas av *läkarsekretess*, eller av andra personer som omfattas av motsvarande krav på *konfidentialitet*. De yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som mottar och behandlar dessa uppgifter ska erhålla lämplig medicinsk och fortbildning i korrekt behandling av känsliga uppgifter om personers hälsotillstånd.

Torsdag 7 maj 2009

7. Utbytet av uppgifter enligt denna artikel får endast ske mellan de myndigheter som anmälts till kommissionen i enlighet med *artikel 34* via det elektroniska kommunikationsnätet "DubliNet" ¶. De myndigheter som underrättats i enlighet med *artikel 34* i denna förordning ska även ange vilka yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som givits befogenhet att behandla de uppgifter som anges i punkt 4 i denna artikel. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkterna 2 och 4 i denna artikel.

8. I syfte att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna ska ett standardformulär för över-sändande av nödvändiga uppgifter på grundval av denna artikel antas i enlighet med *det föreskrivande förfarande som avses i artikel 41.2*.

9. Bestämmelserna i *artikel 33.8–12* är tillämpliga på utbytet av uppgifter i enlighet med denna artikel.

Artikel 31

Formerna för verkställande av överföringar

1. Den medlemsstat som verkställer överföringen ska främja frivilliga överföringar genom att förse sökanden med adekvat information.

2. Om överföringar till den ansvariga medlemsstaten verkställs med kontrollerade avresor eller med avresor med eskort ska medlemsstaterna se till att de verkställs på ett humant sätt och med full respekt för de berörda personernas grundläggande rättigheter och mänskliga värdighet.

Avdelning VII

Tillfälligt avbrytande av överföringar

Artikel 32

Tillfälligt avbrytande av överföringar

1. Om en medlemsstat drabbas av en särskilt akut situation som sätter dess mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur under ovanligt stort tryck, och om en överföring av personer som ansöker om internationellt skydd i enlighet med denna förordning kan öka denna börda, får den medlemsstaten begära att sådana överföringar avbryts.

Framställan ska riktas till kommissionen. Den ska vara motiverad och särskilt innehålla

- a) en närmare beskrivning av den särskilt akuta situation som medför ovanligt stort tryck på den anmodande medlemsstatens mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, inklusive relevant statistik och dokumentation,
- b) en underbyggd prognos över den sannolika utvecklingen av läget på kort sikt,
- c) en underbyggd beskrivning av den ytterligare börda som en överföring av personer som ansöker om internationellt skydd enligt denna förordning skulle kunna innebära för den anmodande medlemsstatens mottagningskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, inklusive relevant statistik och dokumentation.

2. Om kommissionen anser att de rådande förhållandena i en medlemsstat kan leda till att skyddet för personer som ansöker om internationellt skydd inte överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna, direktiv 2005/85/EG och **direktiv 2004/83/EG**, kan den i enlighet med förfarandet i punkt 4 besluta att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas.

Torsdag 7 maj 2009

3. Om en medlemsstat anser att de rådande förhållandena i en annan medlemsstat kan leda till att skyddet för personer som ansöker om internationellt skydd inte överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna, direktiv 2005/85/EG **och direktiv 2004/83/EG**, kan den begära att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas.

Framställan ska riktas till kommissionen. Den ska vara motiverad och särskilt innehålla närmare uppgifter om den situation i den berörda medlemsstaten som pekar på en möjlig brist på överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna, *direktiv 2005/85/EG och direktiv 2004/83/EG*.

4. Kommissionen kan, efter mottagandet av ett framställan i enlighet med punkterna 1 eller 3, eller på eget initiativ i enlighet med punkt 2, besluta att alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten tillfälligt ska avbrytas. Ett sådant beslut ska fattas så snabbt som möjligt och senast en månad efter mottagandet av framställan. Beslutet om att avbryta överföringarna ska vara motiverat och särskilt innehålla följande:

- a) En genomgång av alla relevanta förhållanden i den medlemsstat som kan komma att omfattas av ett beslut om att avbryta överföringarna.
- b) En redogörelse för vilken verkan avbrytandet av överföringarna kan komma att få för övriga medlemsstater.
- c) Det datum då avbrytandet av överföringarna föreslås börja gälla.
- d) Eventuella särskilda villkor som är kopplade till ett sådant avbrytande.
- e) ***De åtgärder, riktmärken och tidtabeller som ska fastställas för att man ska kunna bedöma framstegen när det gäller att åtgärda de förhållanden som anges i led a.***

5. Kommissionen ska underrätta rådet och medlemsstaterna om beslutet att avbryta alla överföringar av sökande i enlighet med denna förordning till den berörda medlemsstaten. Varje medlemsstat kan överlämna kommissionens beslut till rådet inom en månad från det att underrättelsen mottogs. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag beslutet hänsköts av en medlemsstat.

6. Sedan kommissionen fattat beslut om att avbryta överföringar till en medlemsstat, ska de andra medlemsstater där det finns sökande vars överföringar har avbrutits ansvara för prövningen av dessa personers ansökningar om internationellt skydd.

Beslutet att avbryta överföringarna till en medlemsstat ska ta vederbörlig hänsyn till behovet av att säkra skyddet av underåriga och av familjens enhet.

7. Ett beslut om att avbryta överföringarna till en medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska utgöra grund för beviljande av sådant stöd till nödatgärder som föreskrivs i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG ⁽¹⁾, efter det att den berörda medlemsstaten har ansökt om stöd.

8. En medlemsstat enligt punkterna 1–3 ska i god tid vidta verkningsfulla åtgärder för att avhjälpa den situation som ledde till att överföringarna tillfälligt avbröts.

9. Överföringarna får avbrytas under en period på högst sex månader. Om grunderna för åtgärderna fortfarande kvarstår efter sex månader får kommissionen, på begäran av den berörda medlemsstat som avses i punkt 1 eller på eget initiativ, besluta att förlänga tillämpningen av åtgärderna i ytterligare sex månader. **Bestämmelserna i punkt 5 ska också vara tillämpliga.**

⁽¹⁾ EUT L 144, 6.6.2007, s. 1.

Torsdag 7 maj 2009

10. Inget i denna artikel ska tolkas som att det ger medlemsstaterna möjlighet att avvika från sin generella skyldighet att vidta alla allmänna eller särskilda åtgärder som lämpar sig för att säkra uppfyllandet av de förpliktelser som följer av gemenskapslagstiftningen på asylområdet, särskilt denna förordning, direktiv .../.../EG om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna och direktiv 2005/85/EG.

11. *På grundval av förslag från kommissionen till Europaparlamentet och rådet och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget ska instrument antas som är bindande för alla medlemsstater för att ge effektivt stöd åt de medlemsstater vars nationella system sätts under särskilt och oproportionellt tryck, framför allt på grund av deras geografiska läge eller demografiska situation. Dessa instrument ska träda i kraft senast den 31 december 2011 och under alla omständigheter innehålla föreskrifter om följande:*

- a) *Detachering av tjänstemän från andra medlemsstater, under den europeiska asylstödsbyråns överinseende, vilka ska hjälpa de medlemsstater vars system sätts under särskilt tryck och där sökandena inte kommer i åtnjutande av en adekvat skyddsnivå.*
- b) *Ett system för omplacering av personer som åtnjuter internationellt skydd, från medlemsstater vars system sätts under särskilt och oproportionellt tryck till andra medlemsstater; detta ska ske i samråd med FN:s flyktingkommissariat och under beaktande av principerna om icke-diskriminering, insyn och entydighet.*

12. *Denna artikel ska upphöra att gälla när de instrument som anges i punkt 11 har trätt i kraft och under alla omständigheter senast den 31 december 2011.*

13. *Som en del av den övervakning och utvärdering som avses i artikel 42 ska kommissionen se över tillämpningen av denna artikel och rapportera till Europaparlamentet och rådet senast den 30 juni 2011. I sin rapport ska kommissionen göra en bedömning av huruvida det finns ett motiverat behov av att förlänga tillämpningen av denna artikel så att den kommer att gälla även efter den 31 december 2011. Om kommissionen anser att det är lämpligt ska den för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag om en sådan förlängning i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget.*

KAPITEL VII

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 33

Utbyte av uppgifter

1. Varje medlemsstat ska meddela varje annan medlemsstat som begär det sådana personuppgifter om den asylsökande som är adekvata, relevanta och inte mer omfattande än vad som krävs för att

- a) avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd,
- b) pröva ansökan om internationellt skydd.
- c) uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får endast avse

- a) personuppgifter om sökanden och i förekommande fall familjemedlemmar (fullständigt namn, i förekommande fall tidigare namn, smeknamn eller pseudonymer, nuvarande och tidigare medborgarskap samt födelsedatum och födelseort),

Torsdag 7 maj 2009

- b) identitets- och resehandlingar (referenser, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdande m.m.),
- c) andra uppgifter som behövs för att fastställa sökandens identitet, inklusive fingeravtryck enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr .../... om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr .../2009 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat,
- d) orter där sökanden uppehållit sig och resvägar,
- e) uppehållstillstånd och viseringar som har utfärdats av en medlemsstat,
- f) platsen där ansökan lämnades in,
- g) datum för en eventuell tidigare ansökan om internationellt skydd, datum för den aktuella ansökan, hur långt handläggningen framskridit och innehållet i ett eventuellt beslut.

3. Vidare får den ansvariga medlemsstaten, om det skulle krävas i samband med prövningen av ansökan om internationellt skydd, anmoda en annan medlemsstat att lämna ut de uppgifter som den asylsökande åberopat till stöd för sin ansökan och skälen för eventuella beslut som fattats rörande den asylsökande. Den anmodade medlemsstaten får vägra att tillmötesgå denna framställan, om utlämnandet av uppgifterna skulle kunna äventyra väsentliga intressen för den medlemsstaten eller skyddet av den berörda personens eller någon annans grundläggande fri- och rättigheter. Uppgifterna får endast lämnas ut om personen som ansöker om internationellt skydd skriftligen gett sitt samtycke till detta till den anmodade medlemsstaten. I så fall måste den sökande känna till vilka uppgifter han eller hon har samtyckt till att lämna ut.

4. En framställan om uppgifter ska endast översändas i samband med en individuell ansökan om internationellt skydd. Den ska motiveras, och om den har till syfte att kontrollera om det föreligger ett kriterium som kan medföra ansvar för den anmodade medlemsstaten ska det i framställan uppges på vilka bevis – inklusive relevant information från säkra källor om var och hur asylsökande reser in på medlemsstaternas territorium – eller på vilken särskild och kontrollerbar del i sökandens redogörelse framställan grundar sig. Sådan information från säkra källor kan inte i sig anses tillräcklig för att avgöra en medlemsstats ansvar och behörighet enligt denna förordning, men den kan vara till hjälp vid bedömningen av andra indikationer som har samband med en enskild asylsökande.

5. Den anmodade medlemsstaten ska vara skyldig att svara inom fyra veckor. Alla förseningar av svaret ska vederbörligen motiveras. Om de undersökningar som utförs av den anmodade medlemsstat som inte har hållit fristen ger resultat som visar att den är ansvarig, kan den medlemsstaten inte åberopa utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artiklarna 21 och 23 som skäl för att vägra att tillmötesgå en framställan om övertagande eller återtagande.

6. Utbyte av uppgifter ska ske på begäran av en medlemsstat och får bara äga rum mellan de myndigheter som har utsetts av respektive medlemsstat; varje medlemsstat ska meddela kommissionen vilken myndighet som har utsetts i enlighet med artikel 34.1.

7. De utväxlade uppgifterna får bara användas för de ändamål som anges i punkt 1. I varje medlemsstat får uppgifterna beroende på sin art och den mottagande myndighetens befogenheter endast vidarebefordras till myndigheter och domstolar som har till uppgift att

- a) avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva ansökan om internationellt skydd,

Torsdag 7 maj 2009

- b) pröva ansökan om internationellt skydd.
- c) uppfylla alla skyldigheter som följer av denna förordning.

8. Den medlemsstat som överför uppgifter ska ansvara för att de är riktiga och aktuella. Om det framkommer att den har överfört uppgifter som är felaktiga eller som inte borde ha överförts, ska de mottagande medlemsstaterna underrättas om det utan dröjsmål. De ska rätta eller utplåna dessa uppgifter.

9. Den asylsökande ska ha rätt att på begäran få ta del av de uppgifter om honom eller henne som behandlats.

Om den asylsökande konstaterar att uppgifterna har behandlats i strid med denna förordning eller direktiv 95/46/EG, särskilt genom att de är ofullständiga eller felaktiga, har han eller hon rätt att få dem rättade eller utplånade.

Den myndighet som rättar eller utplånar uppgifterna ska alltefter omständigheterna underrätta den medlemsstat som har lämnat eller mottagit uppgifterna.

Den asylsökande ska ha rätt att väcka talan eller klaga vid de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som vägrat denne rätt att få åtkomst till uppgifter som rör honom eller henne eller rätt få sådana uppgifter rättade eller utplånade.

10. I varje berörd medlemsstat ska överföringen och mottagandet av de utväxlade uppgifterna noteras i den berörda personens personakt och/eller i ett register.

11. De utväxlade uppgifterna ska inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för de ändamål som de har utväxlats för.

12. Om uppgifterna inte behandlas automatiskt, inte ingår i eller inte kommer att ingå i ett register, ska varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att genom effektiva kontroller se till att denna artikel efterlevs.

Artikel 34

Behöriga myndigheter och resurser

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om vilka specifika myndigheter som har ansvaret för att skyldigheterna enligt denna förordning och eventuella ändringar av denna uppfylls. De ska se till att dessa myndigheter har de resurser som krävs för att utföra sitt arbete och i synnerhet för att inom föreskrivna tidsfrister besvara framställningar om uppgifter och om övertagande och återtagande av asylsökande.

2. Kommissionen ska offentliggöra en konsoliderad förteckning över de myndigheter som avses i punkt 1 i Europeiska unionens officiella tidning. Om listan ändras ska kommissionen offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning en gång per år.

3. De myndigheter som avses i punkt 1 ska erhålla den fortbildning som krävs för tillämpningen av denna förordning.

4. Regler för upprättande av säkra elektroniska överföringskanaler mellan de myndigheter som avses i punkt 1, på vilka framställningar, svar och all skriftlig korrespondens översänds och som garanterar att avsändarna automatiskt får ett elektroniskt mottagningsbevis, ska fastställas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 41.2.

Torsdag 7 maj 2009

Artikel 35

Administrativa överenskommelser

1. Medlemsstaterna får sinsemellan ingå bilaterala administrativa överenskommelser om hur förordningen ska tillämpas i praktiken och därmed underlätta dess genomförande och göra den effektivare. Dessa överenskommelser får avse

a) utbyte av sambandspersoner,

b) enklare förfaranden och kortare frister för översändande och prövning av framställningar om övertagande eller återtagande av asylsökande.

2. De överenskommelser som avses i punkt 1 ska anmälas till kommissionen. Kommissionen ska godkänna de överenskommelser som avses i punkt 1 b efter att ha kontrollerat att de inte strider mot bestämmelserna i denna förordning.

KAPITEL VIII

FÖRLIKNING

Artikel 36

Förlikning

1. Om de berörda medlemsstaterna inte lyckas lösa en tvist rörande tillämpningen av denna förordning kan de tillgripa det förlikningsförfarande som anges i punkt 2.

2. Förlikningsförfarandet inleds genom att en av de oeniga medlemsstaterna vänder sig till ordföranden för den kommitté som inrättats genom *artikel 41*. Genom att godta användandet av förlikningsförfarande, förbinder sig de berörda medlemsstaterna att ta största hänsyn till den lösning som föreslås.

Kommitténs ordförande ska utse tre ledamöter i kommittén som företräder tre medlemsstater som inte är inblandade i saken. De tre ledamöterna ska ta del av parternas argument skriftligt eller muntligt och ska efter överläggningar föreslå en lösning inom en månad, i förekommande fall efter omröstning.

Förhandlingarna ska ledas av kommitténs ordförande eller dennes ersättare. Ordföranden kan ge uttryck för sin uppfattning, men får inte delta i omröstningen.

Oavsett om parterna godtar eller förkastar den föreslagna lösningen ska denna stå fast och inte kunna ändras.

KAPITEL IX

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 37

Påföljder

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att varje missbruk av uppgifter som behandlas i enlighet med denna förordning leder till påföljder, däribland administrativa och/eller straffrättsliga påföljder i enlighet med nationell rätt, som är effektiva, proportionella och avskräckande.

Torsdag 7 maj 2009

Artikel 38

Övergångsbestämmelser

Om asylansökan getts in efter det datum som avses i *artikel 45* andra stycket, ska omständigheter som kan göra en medlemsstat ansvarig enligt bestämmelserna i denna förordning beaktas även om de förelåg före detta datum, med undantag av de händelser som avses i artikel 14.2.

Artikel 39

Beräkning av tidsfrister

Varje tidsfrist som föreskrivs i denna förordning ska beräknas enligt följande:

- a) När en frist uttryckt i dagar, veckor eller månader ska räknas från den tidpunkt då en händelse inträffar eller en åtgärd vidtas, inräknas inte i fristen den dag då händelsen inträffade eller åtgärden vidtogs.
- b) En frist uttryckt i veckor eller månader ska löpa ut vid utgången av den dag i fristens sista vecka eller månad som infaller på samma veckodag eller samma datum som den dag då den händelse eller åtgärd från vilken fristen ska räknas inträffade eller vidtogs. Om en frist är uttryckt i månader och den dag då fristen skulle löpa ut inte förekommer i den sista månaden, ska fristen löpa ut vid utgången av den månadens sista dag.
- c) Fristerna ska innefatta lördagar, söndagar och lagstadgade helgdagar i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 40

Territoriellt tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna förordning ska vad beträffar Republiken Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel 41

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, *med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet*.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 42

Övervakning och utvärdering

Kommissionen ska senast tre år efter den dag som avses i *artikel 45* första stycket **och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32.13** rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella nödvändiga ändringar. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan den fristen löper ut lämna kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta rapporten.

Torsdag 7 maj 2009

Efter att ha lagt fram den rapport som avses i första stycket ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning samtidigt som rapporterna om genomförandet av Eurodac enligt artikel 28 i förordning (EG) nr .../... om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr .../2009 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat läggs fram.

Artikel 43

Statistik

Enligt artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd ⁽¹⁾ ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen (Eurostat) statistik om tillämpningen av denna förordning och förordning (EG) nr 1560/2003.

Artikel 44

Upphävande

Förordning (EG) nr 343/2003 ska upphöra att gälla.

Artiklarna 11.1, 13, 14 och 17 i ||förordning (EG) nr 1560/2003 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen och de upphävda artiklarna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 45

Ikraftträdande och tillämplighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Förordningen ska tillämpas på ansökningar om internationellt skydd som lämnas in från och med den första dagen i den sjätte månaden efter dess ikraftträdande och ska från och med den dagen gälla alla framställningar om övertagande eller återtagande av asylsökande, oberoende av när ansökan gjordes. Vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som lämnas in före detta datum ska avgöras enligt kriterierna i förordning (EG) nr 343/2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget ||.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 199, 31.7.2007, s. 23.

Torsdag 7 maj 2009

BILAGA I

Förordning och bestämmelser som upphävs

(hänvisning i Artikel 44)

Rådets förordning (EG) nr 343/2003 (EUT L 50, 25.2.2003)
 Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003, (EUT L 222, 5.9.2003)
 endast artiklarna 11.1, 13, 14 och 17

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) 343/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 2 a
Artikel 2 b	Upphävd
Artikel 2 c	Artikel 2 b
Artikel 2 d	Artikel 2 c
Artikel 2 e	Artikel 2 d
Artikel 2 f	Artikel 2 e
Artikel 2 g	Artikel 2 f
—	Artikel 2 g
Artikel 2 h–k	Artikel 2 h–k
—	Artikel 2.l
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 17.1
Artikel 3.3	Artikel 3.3
Artikel 3.4	Artikel 4.1 första meningen
—	Artikel 4.1 a–g
—	Artikel 4.2–3
Artikel 4.1–5	Artikel 20.1–5
—	Artikel 20.5 tredje stycket
—	Artikel 5
—	Artikel 6

Torsdag 7 maj 2009

Förordning (EG) 343/2003	Denna förordning
Artikel 5.1	Artikel 7.1
Artikel 5.2	Artikel 7.2
—	Artikel 7.3
Artikel 6 första stycket	Artikel 8.1
—	Artikel 8.3
Artikel 6 andra stycket	Artikel 8.4
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 3.2
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15.1	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 15.2	Artikel 11.1
Artikel 15.3	Artikel 8.2
Artikel 15.4	Artikel 17.2 fjärde stycket
Artikel 15.5	Artikel 8.5 och artikel 11.2
Artikel 16.1 a	Artikel 18.1 a
Artikel 16.1 b	Artikel 18.2
Artikel 16.1 c	Artikel 18.1 b
Artikel 16.1 d	Artikel 18.1 c
Artikel 16.1 e	Artikel 18.1 d
Artikel 16.2	Artikel 19.1
Artikel 16.3	Artikel 19.2 första stycket
—	Artikel 19.2 andra stycket
Artikel 16.4	Artikel 19.3
	Artikel 19.3 andra stycket
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19.1	Artikel 25.1
Artikel 19.2	Artikel 25.2 och artikel 26.1
—	Artikel 26.2–6
Artikel 19.3	Artikel 28.1

Torsdag 7 maj 2009

Förordning (EG) 343/2003	Denna förordning
Artikel 19.4	Artikel 28.2
—	Artikel 28.3
Artikel 19.5	Artikel 28.4
Artikel 20.1 första meningen	Artikel 23.1
—	Artikel 23.2
—	Artikel 23.3
—	Artikel 23.4
Artikel 20.1 a	Artikel 23.5 första stycket
Artikel 20.1 b	Artikel 24.1
Artikel 20.1 c	Artikel 24.2
Artikel 20.1 d	Artikel 28.1 första stycket
Artikel 20.1 e	Artikel 25.1–2, artikel 26.1, artikel 28.1 andra och tredje styckena
Artikel 20.2	Artikel 28.2
Artikel 20.3	Artikel 23.5 andra stycket
Artikel 20.4	Artikel 28.4
—	Artikel 27
—	Artikel 29
—	Artikel 30
—	Artikel 32
Artikel 21.1–9	Artikel 33.1–9 första till tredje styckena
	Artikel 33.9 fjärde stycket
Artikel 21.10–12	Artikel 33.10–12
Artikel 22.1	Artikel 34.1
—	Artikel 34.2
—	Artikel 34.3
Artikel 22.2	Artikel 34.4
Artikel 23	Artikel 35
Artikel 24.1	Upphävd
Artikel 24.2	Artikel 38
Artikel 24.3	Upphävd
Artikel 25.1	Artikel 39
Artikel 25.2	Upphävd
Artikel 26	Artikel 40
Artikel 27.1–2	Artikel 41.1–2
Artikel 27.3	Upphävd

Torsdag 7 maj 2009

Förordning (EG) 343/2003	Denna förordning
Artikel 28	Artikel 42
Artikel 29	Artikel 45
—	Artikel 36
—	Artikel 37
—	Artikel 43
—	Artikel 44

Förordning (EG) 1560/2003	Denna förordning
Artikel 11.1	Artikel 11.1
Artikel 13.1	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 13.2	Artikel 17.2 andra stycket
Artikel 13.3	Artikel 17.2 tredje stycket
Artikel 13.4	Artikel 17.2 första stycket
Artikel 14	Artikel 36
Artikel 17.1	Artiklarna 9, 10, 17.2 första stycket
Artikel 17.2	Artikel 33.3

Inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck (omarbetning) ***I

P6_TA(2009)0378

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 7 maj 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EG) nr [...] [...] [om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat] (omarbetning) (KOM(2008)0825 – C6-0475/2008 – 2008/0242(COD))

(2010/C 212 E/53)

(Medbeslutandeförfarandet – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0825),
- med beaktande av artiklarna 251.2 och 63.1 a i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0475/2008),